

je volilna borba za mestni zastop med Slovenci in nemčurji. Volitve so 11., 13. in 14. aprila. — Ogerski državni zbor je sprejel večjo colnino na petrolej. Hrvatski sabor je sklican; ima nalog, z Magjari pogajati se zavoljo Reke (Fiume).

Vnanje države. Srbskega kralja priznale so vse države. — Ruski car baje želi sniti se z našim cesarjem; Poljakom je v Varšavi dovolil profesorja, ki bode na vseučiliščih razlagal poljsko književnost. — Bismark zopet boleha, njegova desna roka, general Moltke, pa obhaja svojo 60letnico vojaške službe. Katoličanom kaže vlada prijaznejše lice, pa zdatnega porazuma še ni nič blizu. Bavarski kralj drži trdno z liberalci v gosposki zbornici, ki redno zametuje vse, kar konservativni poslanci v poslanski zbornici sklenejo, n. pr. postavo zoper vlačugarje, odpravo 7. šolskega leta itd. Ljudstvo je uže prav nevoljno. — Francozom freimaurski poslanci slabo gospodarijo; davke in državne stroške vedno više ženejo, zraven pa ljudi s preganjanjem redovnikov in redovnic mamijo. Zavoljo Tunisa imajo novo vojsko z vstaši, zavoljo Egipta pa se utegnejo z Angleži skregati, ki vabijo sultana, naj pošlje vojsko v Egipt; tega pa Francozi za živi svet ne trpijo, ker se potem bojijo še boljše za Tripol in Tunis. — Angleški minister Gladstone zavida Avstrijcem Bosno in Hercegovino in vedno tuhta, kako bi ovi deželi iztrgal iz oblasti avstrijskega cesarja. Sedaj skuša napraviti shod evropskih ministrov (kongres), ki bi naj odločil, komu da ostanete omenjeni deželi. — V srednji Ameriki, v državi Kostarika, bil je strašansko potres, mnogo mest je porušenih, veliko tisoč ljudi ubitih.

Za poduk in kratek čas.

Iz Jablanice v Mostar.

Na veseli god sv. Timoteja, desnega prijatelja sv. apostola Pavla, poslovili smo se od Jablanice ter jo krenili dalje po desnem obrežju Neretvinem proti glavnemu mestu hercegovinskemu. Vreme se je bilo po noči popolnoma sprevrglo. Zahlidel je topli scirocco, da se je led po vseh kotih talil in je sneg po vseh gričih kopnel. Mraza nismo čutili, če tudi smo sedeli na skoro praznem pa potnem vozu, ktereга sta vlekla dva gotiško vstvarjena lisa, vodjena od poljskega vojaka druge vozniske eskadrone. Vožnja je bila za vsem prav zanimljiva in kratkočasna, ker so naše oči bogato in dobro pašo imele po vedno se menjajočem svetu, ki je od trenutka do trenutka čudneji prihajal. Kdor bi svet, ki stoji med Jablanico in Mostarskim poljem, imenoval hercegovinsko Švico, ne povedal bi neresnice za resnico. Peneči slapovi, svitile snežene plasti in ledene piramide, iz reke Narente štrleče pečine, ki so roglaste in grebenaste, kakor

bi je bil kdo nalašč z dletvom zdletvil ali pilo opilil, zraven pa bobneča Neretva, ktereј tesno prihaja v ozkeј zibeli, ktero jej svojevoljno odkažuје visoka, skalnata obala — vse to je nekako veličastno, čudežno vstvarjenje. Hribi so po večem prazni in goli brez vsakoršnega zelenja. Prav redkoma zapazili smo tu in tam kako ledino ali trato z nizkimi grmiči, po kterih se je vselej mnogo ovč in koz plazilo. Ob cesti ni bilo hiš najti, vsaj obilo ne. Le visoko v hribih zagledali smo semtrtje revno bajto, imajočo četiri kamnate stene brez oken, z nizkimi durmi, pokrite s slamo ali s trstiko. Največ se nahaja po zelenih obronkih ne previsokih gor tako zvanih ograd, kamor pastirji čez noč drobnico zaganjajo in zapirajo, da se ne pozgubi, in da je ne ugrabijo volkovi in drugi sovražniki.

Ne daleč od Gornje in Dolnje Grabovice prepeljali smo se na levo obrežje preko železnega mosta, ki je prav okusna, trpežna stavba angleških umetnikov, kakor spričuje napis: C. Dr. Bergue et Co. Engi neers. 1868. Manchester. V samotni Sjenici smo si odpočili in se okrepčali pri tamošnjih pijonirjih, ki so stavili lesene bajte, gradili moste in kopali järke. Ko se v večerko-hočemo dalje napotiti, pripeljete se iz Mostara dve usmiljeni sestri, ki ste potovale v Travnik. Bile ste Kranjci Josefina Skubej in Mihaela Blut iz Zagrebskega samostana usmiljenih sester. Ta zavod preskrbljuje že od leta 1870. sem Bosno in Hercegovino z vrlimi, za vsako dobro reč vnetimi hčerkami sv. očeta Frančiška. Redovnicama se je lice vidoma zmurčilo, ko njima povem, kako slabo prenočišče čaka v Jablanici potnike in da od todi ni več cest za voznike, ampak le za pešce in jahalce. A tudi na naš voz se je pri Sjenici mesto sreče vsedla nesreča in nas je vedno nadlegovala sedaj s to sedaj z ono nadlogo, tako da smem pot od Grabovice do Mostara prištevati onim, ki so še le prijetni, kedar so prestani. Edino veselje nam je bilo jasno pa toplo vreme, ki je napovedovalo prvo spomlad in nas spominjalo, da se že bližamo južnejšim krajem. Tu in tam so lukali iz hmelja že prvi ključeki, in so kimali zvončeki za leskovim grmom in je duhtela za gosto trnoljo modra vijola. Le škoda, da je solnce prenašlo utonilo za Veleš planino, in je legel gost mrak od neba do zemlje na Mostarsko polje, ko smo ga srečno dosegli. Pozno na večer došli smo spehani in utrujeni v mesto. Mostar! tu toreј stojiš, kako sitno te je bilo nekđaj iskati po karti, a danes še sitneje doseči. Na ravnost drdramo po dolgi ulici, — ki je kakor srčna žila celega mesta in ga deli na dve polovici — zagrajeni od nizkih štacun, visokih kavarn in prostornih gostilnic do stanovanja mestnega vojaškega poveljništva, ki mu je naloga, oskrbovati potnikom prenočišča. V sredi mesta skoro tik Neretve stala je hiša, v ktereј mi je bilo odločeno, nekoliko dni počivati v Mostaru.

Smešnica II. One dni je neka žena v Celji kupila v štacuni sladkorja, ga nesla dom, ter z njim osladila kavo. Kmalu pa pride slabo vsem, nji in otrokom, ki so jo pili. Morajo poslati po zdravnika. Ta pride in najde, da so nekaj strupenega povžili. Žena pokaže kavo, ki so jo pili. Zdravnik se čudi in se ozira po sobi, kar zagleda na tleh kos papirja od „Cillier Zeitung“. „Ali vam je trgovec nemara sladkor v ta papir zavil?“ vpraša ves blede. Žena prikima, in zdaj je vedel zdravnik, kaj je. „Sreča, da ste me tako brž poklicali“ — reče na to in da zdravila, s katerimi reši vso rodovino. Pri odhodu pa da ženi ta dober svet: „Kedar boste v štacuni še kaj kupili, glejte, da vam ne bodo zavili v ta list. Najbolje pa je, če v take štacune ne hodite, kjer vidite „Cillier Zeitung“. Po „Brencljnu“ št 2.

Razne stvari.

(Telegram.) Več kakor sto tržanov iz Mozirja in Rečice poslalo je danes zaupnico in zahvalo državnemu poslancu gospodu dr. Vošnjaku.

Goričar.

(Mariborske bolnišnice) oskrbnitvo je v tolikem neredu zasačeno, da je baje samo deželna blagajnica goljufana za 20.000 fl. Oskrbnik g. Bartel je v sodnijski preiskavi.

(Čitalnica mariborska) ima v nedeljo zvečer veselico; zadnjo nedeljo je bil „jovr fix“ in je g. dr. J. Sernee jako zanimivo govoril. Bodi mu lepa hvala!

(Ljubljanski Zvon) objavil je v 3. zvezku: Naša pesen, Malo življenje, Iz mladih let, Slike z gorenjskih planin, Drobiž, Jedinstvo slovenskih dežel, Samostanski zvon, Luterski ljudje, Tolažba, Med gorami, Statistične črtice o kranjskem prebivalstvu 1881, Bajke in povesti o Gorjancih, Munkacsy, Slovenski glasnik.

(Hudobnost.) Pri sv. Ani v Slov. goricah je nek posestnik moral pustiti dom pa novemu gospodarju potrpel 11 šip na oknih, podrl peč, iztrgal kotel v kuhinji.

(Popravek.) Umorjence v Spodnji Polskavi bil je Blaž Frangež, a ne Bl. Hrastnik. Zapeljivec ženin je krojač Vincencij Škodič. Sedaj je dvomljivo, kateri njiju da je Frangeža ubil. Sodnija sedaj preiskuje.

(Prošnje slovenske) državnemu zboru za uveljavitev slovenščine v naše gimnazije, realke in mariborsko učiteljske, za slovensko uradovanje pri vseh uradih in sodnijah na Slovenskem in za premeščenje nadsodnije iz Gradca v Ljubljano poslalo je mnogo srenj na Kranjskem, na Štajerskem pa: trg Brašlovce, trg in okolica Sevnjska ob Savi, Griže, Ptujška gora, Zagorica, sv. Lovrene na Dravskem polju. Slava!

(Mariborski okrajni glavar) g. Alfred Pavič plem. Pfauenthal dobil je naslov in dostojanstvo namestniškega svetovalca. Čestitamo!

(Na Muti) je v tamošnji fužini brusni kamen razletel in delavca M. Pauliča tako ranil, da je reva umrl.

(Za „Narodni dom“) nabirajo v krčmah in kavarnah.

(V Trbovljah) je kos premoga delavcu F. Borstnerju zlomil roko in nogo.

(Prestavljeni) so davkarski kontrolorji g. Jož. Slivca v Brežice, g. M. Koželj v Rogatec.

(Spremembe v Lav. škofiji.) Č. g. L. Janžekovič je postal župnik v Verzeji; umrl je č. g. Šimon Ducman star 40 let in č. g. J. Banček 63 let star. Prestavljena sta č. g. kaplana: J. Murkovič v Vozenico, M. Črnko k sv. Barbari v Slov. gor.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali častiti gospodje: Šostarič 11 gl., dr. Napotnik 7 gl., Muha 6 gl., Fišer A. mlj. 3 gl., Godina, Pihler in Očgerl po 2 gl., Novak Iv. in Hajšek Anton po 1 gl.

Listič uredništva: Dopisi iz Ljutomera, Radgone, Ruš, Šmartna, sv. Ane prihod. Dopisnik iz Radoslavce: Vi niste pravi g. Božič. L. v Zagorji zavoljo Vašega dopisa prišlo bi do pravde. L. v Gutštajnu in X. v Vojniku in S. v Radvanji pri Mariboru: javno zabavljanje na prevzetne neveste, gostovanjščanke ne kaže.

Loterijne številke:

V Gradci 11. marca 1881: 56, 71, 67, 6, 46.
Na Dunaji " " 31, 37, 66, 82, 6.

Prihodnje srečkanje: 24. marca 1882.

Sprememba prostorij!

Zaloga blaga „pri nizki ceni“ v Mariboru od 15. marca naprej ni več v gosposki ulici št. 5, ampak

v gosposki ulici št. 17¹⁻³
v Švan-ovej hiši, poštni ulici nasproti.

Mežnar ali cerkovnik

prosi za službo. Za njegovo ime in stanovanje se izve pri uredništvu in upravištvu „Slov. Gospodarja“.

2-3

2-2

Dražba.

V pondeljek 20. sušca ob 9. uri v jutro se bode iz zapuščine preč. g. župnika Andreja Sparavee, pri sv. Lovrenci na Dravskem polju sledeče po dražbi prodavalo:

12 polovnjakov vina, 3 pol. l. 1868, 1 pol. 1869, 1 štrt. 1879. in 6 pol. novega, 2 para volov, 4 krave, 2 para junčkov, 1 telička, 2 konja, več plemenih svinj, mnogo zrnja, lepa kočija in drugo hišno in gospodarsko orodje.

K tej dražbi se p. n. kupovalci vljudno vabijo.